

DE METTEN

DE EERSTE NACHTWAKE

Op de invening van de eerste waken slaapt men een knusteken

Antiphona 1

*In pace * in quiete
revocetis.*

STILLE ZATERDAG

*of ik slaap
in rusten.*

Psalmus 117

*Cum invocarem exaudivit me
Deus in tribulatione
mea dilatasti misericordiam
meam et exaudi orationem meam.*

Psalmus 117

*Als ik riep, verhoorde mij de God
mijner gerechtigheid/ in de benau-
dingen mijn' hebte gij mijn
roeping gehoord mijn
roeping.*

METTEN Jaar B

*Fili hominum sequetur gravi
corde * et quid dicitis vestram
et queritis mendicium?*

*Kinderen der mensen, hoe lang
nog zal uw hart berouwen zijn
waartoe berouwt gij de ijdelheid
en zoekt gij de leugen?*

*Et scilicet quoniam interfecit
Dominus sanctum suum * Inven-
tus est ad nos clamaverit ad
nos.*

*Wees loch, dat de Heer zijn
verkoren wonderdadig heeft ver-
heven * de Heer verbergt mij na
maak ik tot Hem roep.*

*trascimus et nihil peccata lo-
quimur in conspectu vestro * in
conspectu vestro et consolamini.
Significate sacrificium iustitiae
et sperate in Domino.*

*Zij ge loerzig zondig' dan niet
spreekt in uw hart' op uw afgel-
weide, en kom tot bedaren.
Offert een of er een gerechtig-
heid' en looft op de Heer.*

*Nulli dicant: Quis credidit nobis
hodie? * Leve in die.*

*Velen zeggen: Wie zal ons het
heden verlichten? * Leve in die.*

Abdij Sint Benedictusberg

Mamelis – Vaals

1998

Maidem della hostia.

*meo * quam cum multiplicanti*

trouffemur et vnum eorum

*ken het licht van
de Hostie.*

*meo * quam cum multiplicanti*

trouffemur et vnum eorum

ken en wij overvloedig zijn.

DE METTEN

DE EERSTE NACHTWAKE

Bij de intonatie van de eerste antifoon maakt men een kruisteken.

Antiphona 1

In pace * in idípsum dórmiam et requiéscam.

1e antifoon

In vrede voor immer zal Ik slapen en rusten.

Psalmus iv

Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiae meae/ in tribulatióne dilatásti mihi* miserére mei et exáudi oratióne meam.

Psalm 4

Als ik riep, verhoorde mij de God mijner gerechtigheid/ in de benauwing gaaft Gij mij ruimte* ontferm U over mij en verhoor mijn gebed.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde* ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Kinderen der mensen, hoe lang nog zal uw hart bezwaard zijn* waarom bemint gij de ijdelheid en zoekt gij de leugen?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum* Dóminus exáudiet cum clamávero ad eum.

Weet toch, dat de Heer zijn uitverkorene wonderdadig heeft verheven* de Heer verhoort mij zo vaak ik tot Hem roep.

Iracímini et nolíte peccáre/ loquímini in córdibus vestris* in cubílibus vestris et conquiéscite. Sacrificáte sacrificium iustítiae* et speráte in Dómino.

Zijt ge toornig, zondigt dan niet/ spreekt in uw hart* op uw legerstede, en komt tot bedaren.

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?* Leva in signum super nos lumen vultus tui Dómine.

Offert een offer van gerechtigheid* en hoopt op de Heer.

Maiórem dedísti lætítiam in corde meo* quam cum multiplicántur fruméntum et vinum eórum.

Velen zeggen: Wie laat ons het goede zien?* Teken het licht van uw gelaat op ons af, Heer.

Gij hebt meer vreugde gegeven in mijn hart* dan wanneer hun koren en wijn overvloedig zijn.

In pace in idípsum dórmiam et requiέscam* quóniam tu Dómine singuláriter in spe constituísti me.

Antiphona

In pace * in idípsum dórmiam et requiέscam.

Antiphona 2

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiέscet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo* quis requiέscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula et operátur iustítiam* qui lóquitur veritátem in corde suo.

Qui non egit dolum in lingua sua/ nec fecit próximo suo malum* et oppróbrium non íntulit próximo suo.

Ad nihilum reputátus est in conspéctu eius malignus* tíméntes autem Dóminum glorfícat.

Qui iurávit in detriméntum suum et non mutat/ qui pecúniam suam non dedit ad usúram* et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hęc* non movébitur in aetérnum.

In vrede zal ik mij te ruste leggen en aanstonds inslapen* want Gij, Heer, Gij alleen bewaart mij in vertrouwen.

Antifoon

In vrede voor immer zal Ik slapen en rusten.

2e antifoon

Hij zal mogen wonen in uw tent, rusten op uw heilige berg.

Psalm 14

Heer, wie zal mogen wonen in uw tent* wie rusten op uw heilige berg?

Die ingaat zonder smet en rechtvaardigheid pleegt* die waarheid spreekt in zijn hart.

Die geen bedrog heeft gepleegd met zijn tong/ zijn naaste geen kwaad heeft gedaan* zijn naaste niet belasterd heeft.

In wiens ogen de boze verachtelijk is* maar die eert wie de Heer vrezen.

Die gezworen heeft tot zijn nadeel en woord houdt/ die zijn geld heeft geleend zonder woeker* en geen geschenken heeft aanvaard om een onschuldige te veroordelen.

Die aldus doet* zal niet wankelen in eeuwigheid.

Antiphona

Habitábit * in tabernáculo tuo,
requiéscet in monte sancto tuo.

Antifoon

Hij zal mogen wonen in uw tent,
rusten op uw heilige berg.

Antiphona 3

Caro mea * requiéscet in spe.

3e antifoon

Mijn vlees zal rusten in hoop.

Psalms xv

Consérva me Deus quóniam
sperávi in te./ Dixi Dómino:
Dóminus meus es tu* bonum
mihi non est sine te.

In sanctos qui sunt in terra,
ínclitos viros* omnis volúntas
mea in eos.

Multiplicántur dolóres eórum* qui
post deos aliénos acceleravérunt.

Non effúndam libatiónes eórum
de sanguínibus* neque assúmam
nómina eórum in lábiis meis.

Dóminus pars hereditátis meæ et
cálicis mei* tu es qui délines
sortem meam.

Funes cecidérunt mihi in præclá-
ris* ínsuper et heréditas mea
speciósá est mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit
mihi intelléctum* ínsuper et in
nóctibus erudiérunt me renes
mei.

Proponébam Dóminum in con-
spéctu meo semper* quóniam a
dextris est mihi non commovébor.

Propter hoc lætátum est cor
meum et exsultavérunt præcórdia

Psalms 15

Bewaar mij, God, want op U heb
ik gehoopt./ Ik heb tot de Heer
gezegd: Mijn Heer zijt Gij* ik heb
geen goed buiten U.

Voor de heiligen die in het land
wonen, mannen van naam* voor
hen heb ik genegenheid.

Vele zijn de kwalen van hen* die
vreemde goden nalopen.

Ik zal hun drankoffers van bloed
niet plengen* zelfs hun namen
niet nemen op mijn lippen.

De Heer is mijn erfdeel, de beker
die mijn deel is* Gij zijt het die
mijn lot in handen hebt.

Het meetsnoer beschikte mij een
prachtig deel* ja, mijn erfdeel
bekoort mij.

Ik wil de Heer zegenen die mij
inzicht heeft geschonken* zelfs
bij nacht onderrichtten mij mijn
nieren.

Ik hield de Heer gedurig voor
ogen* want Hij staat aan mijn
rechterhand, ik zal niet wankelen.

Daarom is mijn hart verheugd en
juicht mijn binnenste* zelfs mijn

mea* ínsuper et caro mea requiescet in spe. vlees zal rusten in hoop.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno* nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fácies vias vitæ/ plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo* delectatiónes in dèxtera tua usque in finem.

Antiphona

Caro mea * requiescet in spe.

Versus

R̄. In pace in idípsum.

V̄. Dórmiam et requiescam.

Want Gij zult mijn ziel niet laten in de onderwereld* en uw heilige het bederf niet laten zien.

Gij zult mij de wegen des levens bekend maken/ overvloed van blijdschap bij uw aanschijn* genietingen aan uw rechterhand voor eeuwig.

Antifoon

Mijn vlees zal rusten in hoop.

Vers

V̄. In vrede zal Ik Mij te ruste leggen.

R̄. En aanstonds inslapen.

Na een korte stilte volgen drie lezingen elk met een responsorie.

De Libro
Lamentatiónum

Lectio I 3, 22-30
Heth. Misericórdiæ Dómini, quia non sumus consúpti: quia non defecérunt miseratiónes eius. Heth. Novæ sunt omni mane: magna est fides tua. Heth. «Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; proptérea exspectábo eum». Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum. Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dómini.

Uit het boek van
de Klaagliederen

Eerste lezing
Heth. Gods goedheid is het, dat wij niet geheel te gronde gingen; want zijn genadegaven houden nooit op. Heth. Iedere morgen zijn er weer nieuwe: groot is uw trouw. Heth. De Heer is mijn deel, zo spreekt mijn ziel; daarom blijf ik op Hem vertrouwen. Teth. Goed is de Heer voor wie op Hem hopen, voor iedereen, die Hem zoekt. Teth. Goed is het in

Teth. Bonum est viro, cum portáverit iugum ab adolescéntia sua. Iod. Sedébit solitárius et tacébit: cum istud impónitur ei. Iod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes. Iod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbiis. Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

stille te verbeiden het heil van God. Teth. Goed is het voor de mens van jongs af zijn juk te dragen. Jod. Hij zit eenzaam neer en zwijgt, omdat hij het op zich heeft genomen. Jod. Hij keert zijn gelaat naar de grond; misschien is er nog hoop. Jod. Hij biedt zijn wang wie hem slaat; wordt overstelt met smaad. Jeruzalem, Jeruzalem, keer terug tot de Heer, uw God.

R/. Sepúlto + Dómino signátum est monuméntum: volvéntes lápidem ad óstium monuménti * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.
 V/. Accedéntes príncipes sacerdotum ad Pilátum, petiérunt illum.
 * Ponéntes mílites, qui custodírent illum.

R/. Toen de Heer begraven was, werd het graf verzegeld en een steen gewenteld voor de ingang van het graf: * Men stelde er soldaten op om het te bewaken.
 V/. De opperpriesters gingen naar Pilatus en vroegen hierom. * Men stelde er soldaten op om het te bewaken.

Lectio II

4, 1-6 Tweede lezing

Aleph. Quómodo obscurátum est aurum, mutátum est obrýzum óptimum! Dispérsi sunt lápidés sancti in cápíte ómnium plateárum! Beth. Fílii Sion íncliti, et amicti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli! Ghimel. Sed et thoes nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos; filia pópuli mei crudélis, quasi strú-

Aleph. Ach, het goud heeft zijn glans verloren; dof geworden is het edel metaal; de stenen van het heiligdom liggen verstrooid in alle hoeken van de straten. Beth. Sions edele zonen, met het fijnste goud getooid, hoe zijn zij gelijk geworden aan aarden kruiken, het werk van de handen van de pottenbakker. Ghimel. Zelfs de jakhalzen reiken de borst en zogen

thio in desérto. Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum eius in siti: párvuli petiérunt panem et non erat qui frángeret eis. He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cóccinis, amplexáti sunt stércora. Vau. Et maior effécta est iniquitas filiæ pópuli mei peccáto Sódomæ, quæ subvêrsa est in moménto, et non laborábant in ea manus. Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

haar jongen, maar de dochter van mijn volk is hardvochtig als de struisvogel in de woestijn. Daleth. De tong van de zuigeling kleeft aan zijn gehemelte vanwege de dorst; de kleinen vragen om brood, maar er is niemand, die het hun breekt. He. Die overvloedig te eten hadden, komen om op straat; die aanlagen op goudgele kleden, zitten nu in de drek. Vau. Want de schuld van de dochter van mijn volk is groter geworden dan de zonde van Sodom, dat te gronde ging in een ogenblik, zonder dat mensenheden haar aangrepen. Jeruzalem, Jeruzalem, keer terug tot de Heer, uw God.

R/. Ierúsalem + luge et éxue te véstibus iucunditátis: indúere cínere et cilício * Quia in te est occísus Salvátor Israël.

V/. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem et non táceat pupílla óculi tui * Quia in te occísus est Salvátor Israël.

R/. Jeruzalem, treur en trek uw feestkleden uit; bekleed u met zak en as * Want in u is de Redder van Israël gedood.

V/. Stort een beek van tranen en geef aan uw oog geen rust * Want in u is de Redder van Israël gedood.

Incipit Orátio
Ieremíæ prophétæ.

Lectio III 5, 1-11
Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos, do-

Gebed van de profheet
Jeremias

Derde lezing
Gedenk toch, Heer, wat ons is overkomen; zie toe en aanschouw onze smaad. Ons erfbezit is overgegaan aan vreemden, onze hui-

mus nostræ ad extrâneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi viduæ. Aquam nostram pecúnia bsbimus; ligna nostra prégio comparâmus. Iugum in cervicibus nostris minâmur, lassis non datur réquies. Ægýptiis dédimus manum et Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt; et nos iniquitâtes eórum portâmus. Servi dominâti sunt nostri; non est qui rédimat de manu eórum. Vitæ nostræ periculo afférimus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra quasi clíbanus exústa est propter æstum famis. Mulieres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitatibus Iuda. Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

zen aan buitenlanders. Wezen zijn wij geworden zonder vader; onze moeders zijn weduwen. Zelfs het water, dat wij drinken, moeten wij betalen; ons hout bekomen wij slechts voor geld. Met het juk op de nek worden wij opgejaagd, bij moeheid gunt men ons geen rust. De Egyptenaren reiken wij de hand en de Assyriërs, om maar verzadigd te worden van brood. Onze vaderen hebben gezondigd en zijn er niet meer, en wij dragen hun schuld. Slaven heersen over ons, en er is niemand, die ons kan redden uit hun hand. Met levensgevaar halen wij ons brood, onder bedreiging van het zwaard vanuit de woestijn. Onze huid gloeit als een oven vanwege de geweldige honger. De vrouwen in Sion heeft men onteerd, de jonkvrouwen in de steden van Juda. Jeruzalem, Jeruzalem, keer terug tot de Heer, uw God.

R/. Plange + quasi virgo, plebs mea: ululâte, pastóres, in cínere et cilício * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

V/. Accíngite vos, sacerdotés, et plángite, ministri altáris, aspérgite vos cínere * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde.

R/. Weeklaag als een maagd, mijn volk; jammert gij, herders, in zak en as * Want gekomen is de dag des Heren, groot en uitermate bitter.

V/. Omgordt u, priesters, en weeklaagt, gij bedienaren van het altaar, bestrooit u met as * Want gekomen is de dag des Heren, groot en uitermate bitter.

DE TWEEDE NACHTWAKE

Antiphona 1

Elevámini * portæ æternáles, et
introíbit Rex glóriæ.

Psalmus xxiii

Dómini est terra et plenitúdo
eius* orbis terrárum et qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fundávit
eum* et super flúmina firmávit
eum.

Quis ascéndet in montem Dómini*
aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo
corde/ qui non levávit ad vana
ánimam suam* nec iurávit in
dolum.

Hic accípiet benedictiónem a
Dómino* et iustificatióem a
Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium
eum* quæréntium fáciem Dei
Iacob.

Attóllite portæ cápita vestra/ et
elevámini portæ æternáles* et
introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?/ Dóminus
fortis et potens* Dóminus
potens in próelio.

1e antifoon

Verheft u, eeuwige poorten, en de
Koning der glorie zal binnen-
gaan.

Psalm 23

Aan de Heer behoort de aarde
en al wat zij bevat* het wereld-
rond en die er op wonen.

Want Hij heeft het gevestigd op
de zeeën* en het gegrondvest op
de stromen.

Wie mag dan de berg des Heren
bestijgen* of wie mag staan in
zijn heilige plaats?

Die onschuldig is van handen en
zuiver van hart/ die zijn hart niet
zet op ijdelheden* en met mein-
eet niet bedrogen heeft.

Deze zal zegen ontvangen van
de Heer* en rechtvaardiging van
God, zijn heil.

Dit is het geslacht van wie Hem
zoeken,* van wie zoeken het aan-
schijn van Jacobs God.

Heft op uw hoofden, gij poorten/
en verheft u, eeuwige poorten,*
en de Koning der glorie zal bin-
nengaan.

Wie is die Koning der glorie?/
De Heer, die sterk en machtig
is* de Heer, die machtig is in de
strijd.

Attóllite portæ cápita vestra/ et
elevámini portæ æternáles* et
introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ?/ Dómi-
nus virtútum* ipse est rex gló-
riæ.

Antiphona

Elevámini * portæ æternáles, et
introíbit Rex glóriæ.

Antiphona 2

Credo vidére * bona Dómini in
terra vivéntium.

Psalmus xxvi

Dóminus illuminátio mea et salus
mea* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ* a
quo trepidábo?

Dum apprópíant super me no-
céntes* ut edant carnes meas,

Qui tríbulant me et inimíci mei*
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant advérsus me ca-
stra* non timébit cor meum,

Si exsúrgat advérsus me práeli-
um* in hoc ego sperábo.

Unum pétíi a Dómino* hoc re-
quíram:

Heft op uw hoofden, gij poorten*
en verheft u, eeuwige poorten*
en de Koning der glorie zal bin-
nengaan.

Wie is die Koning der glorie?/
De Heer der krachten* Hij zelf
is de Koning der glorie.

Antifoon

Verheft u, eeuwige poorten, en de
Koning der glorie zal binnen-
gaan.

2^e antifoon

Vast vertrouw Ik het goede te
zien dat de Heer schenkt in het
land der levenden.

Psalm 26

De Heer is mijn licht en mijn
heil* wie zou ik vrezen?

De Heer is de beschermer van
mijn leven* voor wie zou ik be-
ven?

Als boosdoeners op mij afkomen*
om mijn vlees te verslinden,

Mijn verdrukkers en mijn vijan-
den* zij bezwijken en komen zelf
ten val.

Al zou een leger het tegen mij
opnemen* mijn hart zal niet vre-
zen,

Al zou de strijd tegen mij uitbre-
ken* toch zal ik vertrouwen.

Eén ding heb ik aan de Heer
gevraagd* daarnaar zal ik streven:

Ut inhábitem in domo Dómini*
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 Ut vídeam voluptátem Dómini*
 et vísitem templum eius.

Quóniam occultábit me in tentó-
 rio suo* in die malórum,

Abscóndet me in abscóndito
 tabernáculi sui* in petra exaltá-
 bit me.

Et nunc exaltátur caput meum*
 super inimícos meos in circúitu
 meo,

Immolóbo in tabernáculo eius/
 hóstias vociferatiónis* cantábo et
 psalmum dicam Dómino.

Exáudí Dómine vocem meam
 qua clamávi* miserére mei et
 exáudí me.

De te dixit cor meum:* Exquírite
 fáciem meam.

Fáciem tuam Dómine exquíram*
 ne avértas fáciem tuam a me;

Ne declínes in ira a servo tuo*
 adiútor meus es tu,

Ne me reícias neque derelínquas
 me* Deus salútis meæ.

Quóniam pater meus et mater
 mea dereliquérunt me* Dóminus
 autem assúpsit me.

Osténde mihi Dómine viam tu-
 am/ et dírige me in sémitam
 rectam* propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimam

Dat ik mag wonen in het huis
 des Heren* al mijn levensdagen,
 Om de liefelijkheid des Heren te
 aanschouwen* en zijn tempel te
 bezoeken.

Want Hij zal mij verborgen hou-
 den in zijn tent* ten dage van het
 onheil,

Hij zal mij verbergen onder de
 beschutting van zijn tent* mij
 veilig stellen op een rots.

Nu reeds verheft mijn hoofd zich*
 boven mijn vijanden rondom mij
 heen,

Ik zal offers brengen in zijn tent/
 met luide stem* ik zal zingen en
 psalmen zeggen voor de Heer.

Verhoor, Heer, mijn stem waar-
 mee ik roep* ontferm U over mij
 en verhoor mij.

Namens U zegt mijn hart:* Zoekt
 mijn aanschijn.

Uw aanschijn, Heer, wil ik zoe-
 ken* wend uw aangezicht niet
 van mij af;

Verlaat uw dienaar niet in uw
 gramschap* Gij zijt mijn helper,
 Verwerp mij niet en verlaat mij
 niet* o God, mijn heil.

Want mijn vader en mijn moeder
 hebben mij verlaten* maar de
 Heer heeft mij opgenomen.

Wijs mij, Heer, uw weg/ en leid
 mij langs het rechte pad* om
 mijn vijanden te mijden.

Geef mij niet over aan de wil van

tribulántium me/ quóniam insur-
rexérunt in me testes iníqui* et
qui violéntiam spirant.

Credo vidére bona Dómini* in
terra vivéntium.

Exspécta Dóminum/ viríliter age
et confortétur cor tuum* et
sústine Dóminum.

Antiphona

Credo vidére * bona Dómini in
terra vivéntium.

Antiphona 3

Dómine * abstraxísti ab ínferis
ánimam meam.

Psalmus xxix

Exaltábo te Dómine quóniam
extraxísti me* nec delectásti
inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad
te et sanásti me/ Dómine eduxí-
sti ab inférno ánimam meam*
vivificásti me ut non descénde-
rem in lacum.

Psállite Dómino sancti eius* et
confitémini memóriæ sanctitátis
eius.

Quóniam ad moméntum indigná-
tio eius et per vitam volúntas

mijn verdrukkers/ want valse ge-
tuigen zijn tegen mij opgestaan*
en zij die hijgen naar geweld.

Ik geloof de goederen van de
Heer te zien* in het land der
levenden.

Verbeid de Heer/ gedraagt u man-
moedig en dat uw hart zich ster-
ke* en wacht op de Heer.

Antifoon

Vast vertrouwd Ik het goede te
zien dat de Heer schenkt in het
land der levenden.

3^e antifoon

Heer, Gij hebt mijn ziel ontrukkt
aan het dodenrijk.

Psalm 29

Ik wil U verheffen, Heer, want
Gij hebt mij opgenomen* en mijn
vijanden over mij geen leedver-
maak geschonken.

Heer mijn God, ik heb tot U
geroepen en Gij hebt mij gene-
zen/ Heer, Gij hebt mijn ziel uit
het dodenrijk gevoerd* mij laten
leven, dat ik niet zou neerdalen
in het graf.

Zingt een psalm voor de Heer,
gij, zijn heiligen* en viert de ge-
dachtenis aan zijn heiligheid.

Want een ogenblik duurt zijn
toorn en een leven lang zijn wel-

eius* ad vésperum demorátur
fletus ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in securitáte
mea:* Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua præsti-
tísti decóri meo virtútem* avertí-
sti fáciem tuam a me et factus
sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábam* et ad
Deum meum deprecábar.

Quæ utilitas in sángine meo
dum descéndo in corruptiónem*
numquid confitébitur tibi pulvis
aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus et misértus est
mei* Dóminus factus est adiútor
meus.

Convertísti planctum meum in
choros mihi* conscidísti saccum
meum et accinxísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea et non
táceat:* Dómine Deus meus in
ætérnum confitébor tibi.

Antiphona

Dómine * abstraxísti ab ínferis
ánimam meam.

Versus

V. Tu autem, Dómine, miserére
mei.

R. Et resúscita me et retríbuam
eis.

behagen* in de avond heerst er
droefheid en 's morgens volgt de
blijdschap.

Ikzelf zei in mijn zekerheid:* In
eeuwigheid zal ik niet wankelen.
Heer, in uw welgevallen had Gij
mijn luister kracht gegeven* toen
hebt Gij uw aangezicht voor mij
verborgen en ik werd ontsteld.

Tot U, Heer, riep ik* en tot mijn
God richtte ik mijn gebed.

Welk nut heeft mijn bloed nu ik
moet afdalen in het bederf* zal
het stof U soms loven of uw
waarheid verkondigen?

De Heer heeft mij verhoord en
Hij heeft Zich over mij ontfermd*
de Heer is mijn helper geworden.

Mijn rouwklacht hebt Gij mij
veranderd in een reidans* mijn
rouwkleed hebt Gij verscheurd
en met blijdschap mij bekleed.

Opdat mijn geest voor U zingt
en niet meer zwijgt:* Heer, in
eeuwigheid zal ik U loven.

Antifoon

Heer, Gij hebt mijn ziel ontrukkt
aan het dodenrijk.

Vers

V. Heer, ontferm U over Mij.

R. Wek Mij op en Ik zal het hun
vergelden.

Na een korte stilte volgen drie lezingen elk met een responsorie.

lezingen en responsories

Jaar A (1999, 2002, 2005, enz.): zie blz. 16.

Jaar B (2000, 2003, 2006, enz.): zie blz. 20.

Jaar C (1998, 2001, 2004, enz.): zie blz. 25.

JAAR B

Ex antiqua Homilia
in sancto et magno Sabbato

Lectio IV

Hodie silentium magnum in terra; silentium magnum, et solitudo deinceps; silentium magnum, quoniam Rex dormit; terra timent et quiescit, quoniam Deus in carne obdormivit et a saeculo dormientes excitavit. Deus in carne mortuus est et infernum concitavit. Profecto primum parentem tamquam perditam ovem quaesitum vadit. Omnino in tenebris et in umbra mortis sedentes invisere vult; omnino captivum Adam, unaque captivam Evam, ex doloribus solutum vadit Deus illiusque filius. Ingressus est Dominus ad eos, victricia arma crucis tenens. Quem ubi vidit Adam primus parens, praestupore pectus verberans, exclamavit ad omnes, dixitque: «Dominus meus cum omnibus». Et respondens Christus dicit Adam: «Et cum spiritu tuo». Et apprehensa manu excitat, dicens: «Expergiscere, qui dormis, et surge a mortuis, et illucescet tibi Christus».

Uit een oude Homilie, gehouden
op de heilige en grote Sabbat

Vierde lezing

Vandaag heerst er een diepe stilte op aarde, een diepe stilte en verder rust; een diepe stilte, want de Koning slaapt. De aarde werd stil van ontzag, want God is naar het vlees ontslapen en hen die van oudsher ontslapen zijn, heeft Hij opgewekt. De vleesgeworden God is gestorven, de onderwereld siddert. Hij gaat uit om het eerste maaksel van zijn handen als een verloren schaap te gaan zoeken. Hij wil zich ontfermen over hen die in het duister en de schaduw van de dood gezeten zijn. Om de gevangen Adam samen met de gevangen Eva uit hun smarten te verlossen, gaat God, tevens Adam's zoon, hen tegemoet. De Heer trad op hen toe met het zegerijk wapen van het kruis. Toen de stamvader Adam Hem zag, sloeg hij zich verbijsterd op de borst en riep allen toe: «Mijn Heer zij met u allen». En Christus antwoordde Adam: «En met uw geest». Toen nam Christus Adam bij de hand en spoorde hem aan met de woorden: «Ontwaak, sla-

per, sta op uit de dood, en Christus' licht zal over u stralen».

R̄. Recéssit + Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cuius tránsitum sol obscurátus est: Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem; * Hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

Ψ. Destrúxit quidem claustra inférni et subvértit poténtias diaboli: * Hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit.

R̄. Heengegaan is onze Herder, de bron van levend water, bij wiens dood de zon verduisterde: Want ook hij is gevangen, die de eerste mens gevangen hield; * Heden heeft onze Redder de poorten van de dood verbrijzeld.

Ψ. Hij heeft de muren van de hel omvergeworpen en de macht van de duivel gebroken: * Heden heeft onze Redder de poorten van de dood verbrijzeld.

Lectio V

«Ego Deus tuus, qui propter te factus sum fílius tuus; qui propter te, et propter hos, qui a te oriúndi sunt, nunc dico, et per potestátem ímpero iis qui in vínculis erant: Exíte; et qui in ténebris: Illuminámini; et sopítis: Resúrgite. Tibi præcípío: Expergíscere, qui dormis: étenim non ídeo te feci, ut in inférno contineáre vinctus. Surge a mórtuis; ego sum vita mortuórum. Surge, opus mánuum meárum; surge, effígies mea, quæ ad imáginem meam facta es. Surge, exeámus hinc; tu enim in me, et ego in te, una et indivísa sumus persóna. Propter te ego, Deus tuus, factus sum fílius tuus; propter te,

Vijfde lezing

«Ik ben uw God, die omwille van u uw zoon geworden is; die omwille van u en van hen die uit u voortgekomen zijn, nu spreekt en met gezag de geboeiden beveelt: Treedt naar buiten; en tot hen die zich in de duisternis bevinden: Wordt verlicht; en tot hen die neerliggen: Ontwaakt. Ik beveel u: Ontwaak slaper; daarvoor immers, om in de onderwereld geboeid vast te zitten, heb Ik u niet gemaakt. Sta op uit de dood, Ik ben het leven voor de doden. Sta op, maaksel van mijn handen, sta op, mijn evenbeeld, gij die naar mijn beeld gemaakt zijt. Sta op, laten we hier vandaan gaan. Gij zijt immers in Mij, en

Dóminus, servílem tuam spéciem sumpsi; propter te, qui sum supra cælos, veni in terram et subtus terram; propter te hóminem factus sum tamquam homo sine adiutório inter mórtuos liber; propter te, qui ex horto egréssus es, ex horto Iudæis tráditus et in horto crucifíxus sum. Aspice faciéi meæ sputa, quæ quidem propter te suscepí, ut te in prístinum illud spiráculum restitúerem. Aspice meárum maxillárum álapas, quas sustínui, ut tuam corrúptam spéciem reformárem ad imáginem meam».

Ik in u: wij zijn één persoon, ondeelbaar. Omwille van u ben Ik, uw God, uw zoon geworden; omwille van u heb ik, de Heer, uw gestalte aangenomen, namelijk die van een slaaf; omwille van u ben Ik, die boven de hemelen woon, gekomen op aarde en zelfs onder de aarde; omwille van u, mens, ben Ik geworden als een hulpeloos mens, maar niet gevangen in de dood. Omwille van u die uit een hof vertrokken zijt, werd Ik vanuit een hof overgeleverd en in een hof gekruisigd». Zie hoe mijn gelaat door mensen is bespuwd: juist omwille van u heb Ik dit ondergaan, opdat gij hersteld wordt in de oorspronkelijke staat, toen God u de levensadem inblies. Zie de kaakslagen die Ik ondergaan heb, opdat Ik uw misvormd voorkomen zou herstellen naar mijn beeld».

R/. O vos omnes + qui transítis per viam, atténdite et vidéte * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

Y. Atténdite, univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum * Si est dolor símilis sicut dolor meus.

R/. O gij allen, die hier langs komt, let wel en ziet * Of er een smart is gelijk de mijne.

Y. Let wel, alle volken, en ziet mijn smart * Of er een smart is gelijk de mijne.

Lectio VI

«Aspice mei tergi flagellatiónem,

Zesde lezing

«Zie de geseling van mijn rug die

quam suscépi, ut dispérgerem peccatórum tuórum onus, quod tergo tuo impósitum est. Aspice clavis bene ad lignum affixas manus meas propter te, qui manum tuam ad lignum male quondam exténderas. Dormívi in cruce, et romphæa penetrávit meum latus propter te, qui in paradíso obdormísti, et Evam ex látere protulísti. Meum latus sanávit dolórem láteris. Meus somnus edúcet te ex inférni somno. Mea romphæa romphæam coércuit, quæ contra te vertebátur. Surge, eámus hinc. Edúxit te hostis ex terra paradísi; ego vero te non ámplius in paradíso, sed in cælesti throno cólloco. Prohíbuit te a ligno typico vitæ; verum ecce ego, qui vita sum, tibi sum coniúctus. Constítui chérubim, qui fámuli in morem custodírent te; fácio ut chérubim pro eo ac Deum decet adórent te. Cherúbicus thronus apparátus est, géruli prompti et paráti, thálamus constrúctus est, paráti cibi, ætéRNA tabernácula et mansiónes adornátæ, thesáuri bonórum apérti sunt, regnúmque cælórum ante sácula parátum est».

Ik ondergaan heb om de last van uw zonden weg te nemen, die op uw rug weegt. Zie mijn handen, vastgenageld aan het hout ten goede, omwille van u die uw hand hebt uitgestrekt naar het hout ten kwade. Ik ben ingeslapen op het kruis en een zwaard heeft mijn zijde doorboord, omwille van u die in het paradijs vast bent ingeslapen en Eva uit uw zijde hebt voortgebracht. Mijn zijde heeft de pijn van uw zijde genezen. Mijn slaap zal u weg leiden uit de slaap van de onderwereld. Mijn zwaard heeft het zwaard bedwongen dat tegen u gekeerd was. Kom, sta op, laten we hier vandaan gaan. De vijand heeft u weggevoerd uit het aards paradijs: neerzetten zal Ik u, niet meer in het paradijs, maar op een hemelse troon. De vijand heeft u afgehouden van de boom die het beeld van het leven was: zie echter, Ikzelf die het leven ben, Ik heb Mij met u verenigd. Ik had de cherubs aangesteld om bij u, zoals het bij een slaaf past, de wacht te houden; nu zorg ik ervoor dat de cherubs u vereren, zoals het een God past. Een troon van cherubijnen is klaargemaakt, de dragers staan al gereed, het bruidsvertrek is ingericht, de spijzen staan klaar, de eeuwige tenten en hemelse ver-

blijven zijn gesierd, de schatkamers geopend en het rijk der hemelen is van eeuwigheid in gereedheid gebracht».

R/. Ecce + quómodo móritur iustus et nemo pércipit corde, et viri iusti tollúntur et nemo considerat: a fácie iniquitátis sublátus est iustus * Et erit in pace memória eius.

V/. Tamquam agnus coram ton-dénte se obmútit et non apéruit os suum: de angústia et de iudício sublátus est * Et erit in pace memória eius.

R/. Zie, hoe de rechtvaardige sterft, zonder dat iemand het ter harte neemt; de rechtvaardigen gaan heen en niemand slaat er acht op; vanwege de boosheid wordt de rechtvaardige weggerukt * En zijn aandenken zal in vrede zijn.

V/. Zoals een lam voor zijn scheerder bleef Hij stom en deed Hij geen mond open; uit de verdrukking en veroordeling is Hij weggenomen * En zijn aandenken zal in vrede zijn.

Vervolg op blz. 30.

DE DERDE NACHTWAKE

Antiphona 1

Deus ádiuvat me * et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

1e antifoon

God is mijn helper en de Heer
waakt over mijn ziel.

Psalmus liii

Deus in nómine tuo salvum me
fac* et in virtúte tua iúdica me.

Psalm 53

God, in uw Naam behoud mij*
en verschaf mij recht in uw
kracht.

Deus exáudi oratiónem meam*
áuribus pércipe verba oris mei.

God, verhoor mijn gebed* leen
uw oor aan de woorden van mijn
mond.

Quóniam supérbi insurrexérunt
advérsus me/ et fortes quæsié-
runt ánimam meam* et non
proposuérunt Deum ante con-
spéctum suum.

Want hoogmoedigen zijn tegen
mij opgestaan/ en sterken hebben
mijn ziel belaagd* en zij hebben
zich God niet voor ogen gesteld.

Ecce enim Deus ádiuvat me* et
Dóminus suscéptor est ánimæ
meæ.

Want zie, God is mijn helper*
en de Heer waakt over mijn ziel.

Convérte mala super inimícos
meos* et in veritáte tua dispérde
illos.

Laat het onheil terugvallen op
mijn vijanden* en vernietig hen
in uw waarheid.

Voluntárie sacrificábo tibi* confi-
tébor nómini tuo Dómine quóni-
am bonum est.

Vrijwillig zal ik U een offer bren-
gen* uw Naam belijden, Heer,
want hij is goed;

Quóniam ex omni tribulatióne
erípuit me* et super inimícos
meos despéxit óculus meus.

Want hij heeft mij ontrukkt aan
alle beproeving* en mijn oog
heeft neergezien op mijn vijan-
den.

Antiphona

Deus ádiuvat me * et Dóminus
suscéptor est ánimæ meæ.

Antifoon

God is mijn helper en de Heer
waakt over mijn ziel.

Antiphona 2

In pace factus est * locus eius et
in Sion habitatio eius.

Psalms lxxv

Notus in Iudaea Deus* in Israel
magnum nomen eius.

Et est in Salem tabernaculum
eius* et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit coruscationes arcus*
scutum gladium et bellum.

Illuminans tu Mirabilis* a monti-
bus direptionis.

Spoliati sunt potentes corde/
dormierunt somnum suum* et
non invenerunt omnes viri fortes
manus suas.

Ab increpatione tua Deus Jacob*
dormitaverunt auriga et equus.

Tu terribilis es et quis resistet
tibi?* ex tunc ira tua.

De caelo auditum fecisti iudici-
um* terra tremuit et quievit,

Cum exurgeret in iudicium De-
us* ut salvos faceret omnes man-
suetos terrae.

Quoniam furor hominis confite-
bitur tibi* et reliquiae furoris
diem festum agent tibi.

Vovete et reddite Domino Deo
vestro* omnes in circuitu eius

2^e antifoon

In vrede is zijn verblijf en in Sion
zijn woning.

Psalms 75

Gekend is God in Judea* groot
is zijn Naam in Israël,

En in Salem staat zijn tent* en
zijn woning in Sion.

Daar brak Hij de schichten van
de boog* het schild, het zwaard
en de oorlog.

Stralend zijt Gij, Wonderbaar-
lijke* vanaf het roofgebergte.

Dapperen van hart werden be-
roofd/ zij sliepen hun slaap* en
zij vonden hun handen niet, al de
sterke mannen.

Op het horen van uw bedreiging,
God van Jakob* werden wagen-
männer en paard stijf van schrik.

Vreeswekkend zijt Gij, en wie zal
U weerstaan* zodra uw toorn
ontbrandt?

Van de hemel liet Gij het oordeel
klinken* de aarde sidderde en
zweeg,

Toen God opstond ten oordeel*
om al de zachtmoedigen op aarde
te redden.

Want de toorn van de mens zal
U belijden* en de voor toorn
gespaarden zullen een feestdag
voor U vieren.

Doet de Heer uw God geloften
en volbrengt ze;* laten allen om

áfferant múnera Terríbili,

Ei qui aufert spíritum príncipum* terríbili apud reges terræ.

Antiphona

In pace factus est * locus eius et in Sion habitatio eius.

Antiphona 3

Factus sum * sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus lxxvii

Dómine Deus salutis meæ* in die clamavi et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea* inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea* et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum* factus sum sicut homo sine adiutorio.

Inter mortuos liber* sicut vulnerati dormientes in sepulcris;

Quorum non es memor amplius* et ipsi de manu tua abscissi sunt. Posuisti me in lacu inferiori* in tenebris et in umbra mortis.

Hem heen geschenken brengen aan de Vreeswekkende,

Aan Hem, die vorsten de adem beneemt* die geducht is bij de koningen der aarde.

Antifoon

In vrede is zijn verblijf en in Sion zijn woning.

3^e antifoon

Ik ben geworden als iemand zonder hulp, maar niet gevangen in de dood.

Psalm 87

Heer, God van mijn heil* overdag heb ik geroepen en 's nachts voor uw aanschijn.

Laat mijn gebed voor uw aanschijn komen* neig uw oor naar mijn verzoek.

Want mijn ziel is vervuld van rampen* en mijn leven is het graf nabij.

Ik word gerekend onder hen die ten grave dalen* ik ben geworden als een mens zonder hulp.

Onder de doden verblijf ik* zoals verslagenen, die slapen in hun graf;

Aan wie Gij niet meer denkt* en die aan uw hand ontrukkt zijn.

Gij hebt mij in de diepe poel geplaatst* in duisternis en in de

Super me gravátus est furor tuus* et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me* posuísti me abominatióne eis.

Conclúsus sum et non egrédiar* óculi mei languérunt præ afflictióné.

Clamávi ad te Dómine tota die* expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília* aut surgent umbræ et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam* et veritátem tuam in loco perditiónis?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua* et iustítia tua in terra obliuiónis?

Et ego ad te Dómine clamávi* et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis ánimam meam* abscondís fáciem tuam a me?

Pauper sum ego et móriens a iuventúte mea* portávi pavóres tuos et conturbátus sum.

Super me transiérunt iræ tuæ* et terróres tui excidérunt me.

schaduw van de dood.

Op mij drukt uw verbolgenheid* en met al uw golven hebt Gij mij overspoeld.

Ver hebt Gij mijn bekenden van mij verwijderd* Gij hebt mij tot een gruwel voor hen gemaakt.

Ik ben opgesloten en kan niet weg* mijn ogen verkwijnen van verslagenheid.

Ik heb tot U geroepen, Heer, de hele dag* ik heb mijn handen naar U uitgestrekt.

Zult Gij soms voor doden wonderen doen* of zullen schimmen opstaan en U loven?

Zal soms iemand in het graf van uw barmhartigheid verhalen* en van uw waarheid op de plaats van het verderf?

Zullen soms in de duisternis uw wonderen gekend worden* en uw rechtvaardigheid in het land der vergetelheid?

En ik, Heer, ik heb tot U geroepen* en reeds in de vroege morgen komt mijn gebed U tegemoet.

Waarom toch, Heer, verstoot Gij mijn ziel* verbergt Gij uw gelaat voor mij?

Arm ben ik en stervende vanaf mijn jonge jaren* ik onderga uw verschrikkingen en ben ten einde raad.

Uw verbolgenheden hebben mij overstelpt* en uw verschrikkingen

Circuiérunt me sicut aqua tota die* circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum* et noti mei sunt ténebræ.

Antiphona

Factus sum * sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Versus

℣. In pace factus est locus eius.

℞. Et in Sion habitatio eius.

hebben mij ontsteld.

Als water houden zij mij omsloten heel de dag* alle tegelijk hebben zij mij omgeven.

Vriend en naaste hebt Gij van mij verwijderd* en mijn bekenden, het is de duisternis.

Antifoon

Ik ben geworden als iemand zonder hulp, maar niet gevangen in de dood.

Vers

℣. In vrede is zijn verblijf.

℞. En in Sion zijn woning.

Na een korte stilte volgen drie lezingen elk met een responsorie.

De Epístola ad Hebræos

Lectio VII *Hebr. 9, 11-14*

Christus cum advénit póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum, non manufáctum, id est non huius creatiónis, neque per sánguinem hircórum et vitulórum sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis,

Uit de Brief aan de Hebreëen

Zevende lezing

Nu is Christus gekomen, de hogepriester van de komende goede dingen. De tent van zijn priesterschap is verhevener en volmakter dan de vorige; ze is niet gemaakt door mensenhand, dat wil zeggen, ze behoort niet tot onze geschapen wereld. Het bloed van zijn offer is zijn eigen bloed, niet dat van bokken en kalveren. Zo is Hij het heiligdom binnengegaan, eens en voorgoed, en Hij heeft

quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti.

R/. Æstimátus sum + cum descendéntibus in lacum * Factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

℣. Posuérent me in lácu inferióri, in tenebrósis et in umbra mortis: * Factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Lectio VIII

15-18

Et ídeo novi testaménti mediátor est, ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatónum, quæ erant sub prióre testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum, mors necesse est afferátur testatóris; testaméntum autem in mórtuis est confirmátum, nondum enim valet, dum vivit, qui testátus est. Unde

een eeuwige verlossing verworven. Want als het bloed van bokken en stieren en de gesprenkelde as van een vaars de verontreinigden kan heiligen zodat zij wettelijk rein worden, hoeveel te meer dan het bloed van Christus. Door de eeuwige Geest heeft Hij zichzelf aan God geofferd als een smeteloos offer, dat onze ziel zuivert van dode werken om de levende God te dienen.

R/. Ik ben gelijkgesteld met die ten grave dalen * Ik ben als iemand zonder hulp, maar niet gevangen in de dood.

℣. Men heeft mij neergelegd in een diepe groeve, in de duisternis en schaduw van de dood: * Ik ben als iemand zonder hulp, maar niet gevangen in de dood.

Achtste lezing

En daarom is Hij middelaar van een nieuw verbond: zijn sterven heeft bevrijding gebracht van de zonden die onder het eerste verbond zijn bedreven; nu kunnen zij die door God geroepen zijn het eeuwig erfdeel ontvangen dat hun is toegezegd. Waar een testament is, moet de dood van de erflater worden aangetoond. Een testament is immers pas bindend na overlijden; zolang de erflater

ne prius quidem sine sánguine
dedicátum est.

R/. Ecce + vídimus eum non
habéntem spécíem neque decó-
rem, aspéctus eius in eo non est:
hic peccáta nostra portávit et
pro nobis dolet; ipse autem vul-
nerátus est propter iniquitátes
nostras * Cuius livóre sanáti
sumus.

V. Vere languóres nostros ipse
tulit et dolóres nostros ipse por-
távit * Cuius livóre sanáti sumus.

leeft, wordt het niet van kracht.
Daarom is ook het eerste verbond
niet ingewijd zonder bloed.

R/. Zie, wij hebben hem aan-
schouwd, hij had luister noch
voorkomen, men kon niet met
ontzag tegen hem opkijken: deze
heeft onze zonden gedragen en
lijdt voor ons smarten; hij echter
is gewond om onze ongerech-
tigheden * Door zijn striemen zijn
wij genezen.

V. Waarlijk, onze kwalen heeft
hij op zich genomen en onze
smarten heeft hij gedragen. *
Door zijn striemen zijn wij gene-
zen.

Lectio IX

19-22

Negende lezing

Enuntiáto enim omni mandáto
secúndum legem a Móyse uni-
vérsó pópulo, accípiens sángu-
nem vitulórum et hircórum cum
aqua et lana coccínea et hyssó-
po, ípsum librum et omnem
pópulum aspérsit dicens: Hic
sanguis testaméti, quod mandá-
vit ad vos Deus. Etiam taberná-
culum et ómnia vasa ministérii
sánguine simíliter aspérsit. Et
ómnia pæne in sánguine mun-
dántur secúndum legem, et sine
sánguine effusióne non fit remis-
sio.

Nadat Mozes alle geboden van de
wet voor het verzamelde volk had
voorgelezen, nam hij het bloed
van de kalveren en bokken en
ook water, scharlaken wol en
hysop, en besprenkelde het wet-
boek zelf en heel het volk, terwijl
hij zei: Dit is het bloed van het
verbond dat God met u gesloten
heeft. De tent en al het benodig-
de voor de eredienst besprenkelde
hij eveneens met het bloed. Nage-
noeg alles wordt volgens de wet
met bloed gereinigd, en zonder
het vergieten van bloed is er geen
vergeving.

R/. Sicut ovis + ad occisiónem ductus est et dum male tractarétur non apéruit os suum: tráditus est ad mortem * Ut vivificáret pópulum suum.

V/. Trádidit in mortem ánimam suam et inter scelerátos reputátus est * Ut vivificáret pópulum suum.

R/. Als een schaap is Hij ter slachtbank geleid en onder de mishandeling deed Hij geen mond open: Hij is uitgeleverd aan de dood * Om zijn volk het leven te geven.

V/. Hij heeft zichzelf aan de dood prijsgegeven en is onder de misdadigers gerekend * Om zijn volk het leven te geven.

Men knielt neer voor een stil gebed.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, cuius Unigénitus ad inferióra terræ descéndit, unde et gloriósus ascéndit + concéde propítius, ut fidéles tui, cum eo consepúlti in baptísmate * ipso resurgénte ad vitam profícient sempitérnam. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǎcula sǎculórum.

Amen.

Gebed

Almachtige eeuwige God, wiens eniggeboren Zoon is afgedaald in het binnenste van de aarde, vanwaar Hij ook verheerlijkt opgestegen is, geef genadig dat uw gelovigen, met Hem begraven in het doopsel, door zijn verrijzenis tot het eeuwige leven geraken. Die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen. Amen.